

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobkyně: **P. J.**

zastoupené JUDr. Janou Materovou, advokátkou
sídlem Poštovní 31, 702 00 Ostrava

proti

žalovanému: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížova 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí ze dne 5. 9. 2017, o zamítnutí námitek a potvrzení rozhodnutí
žalované ze dne 7. 4. 2017, o odnětí invalidního důchodu,

takto:

I. Rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení **se zrušuje** a věc se jí
vrací k dalšímu řízení.

II. Žalovaná **je povinna** zaplatit žalobkyni náklady řízení ve výši 7 800 Kč k rukám
advokátky JUDr. Jany Materové do 60 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 5. 9. 2017 č. j. X žalovaná České správa sociálního zabezpečení zamítla námitky žalobkyně a potvrdila své rozhodnutí ze dne 7. 4. 2017, jímž žalobkyni odňala ode dne 12. 5. 2017 invalidní důchod, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Karviná ze dne 20. 3. 2017 již není invalidní. Podle tohoto posudku poklesla pracovní schopnost žalobkyně pouze o 30%.
2. Žalobkyně podala proti shora uvedenému rozhodnutí včasnou žalobu, ve které poukázala na to, že v rámci rozhodování o jejím nároku na invalidní důchod byl dne 9. 9. 2016 vypracován posudek Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen „PK MPSV ČR“), podle něhož žalobkyně dosahovala pokles pracovní schopnosti ve výši 35%, zakládající invaliditu I. stupně. Posudková komise zdůraznila, že žalobkyně není schopna ani jemné práce a kromě omezení hybnosti v zápěstí a hybnosti lokte na hranici funkčního postižení není možná pronospinace předloktí, což zhoršuje její schopnost pro těžkou práci, ale i manipulaci při lehkém zatížení, artrodéza by vyřešila bolesti, ale nezlepšila další funkční schopnosti. Co se týče loketního segmentu, jde o stav trvalý. Posudek, který byl vypracován Okresní správou sociálního zabezpečení v Karviné dne 20. 3. 2017, je dle žalobkyně v naprostém rozporu s posudkem posudkové komise ze dne 9. 9. 2016. Její zdravotní stav se nezlepšil, o čemž svědčí poslední lékařská zpráva ze dne 15. 5. 2017 MUDr. J. K. z Fakultní nemocnice Olomouc – traumatologického oddělení, ze které vyplývá, že přes opakované rekondiční výkony levého předloktí je stav invalidizující, v.s. spějící k totální deze zápěstí.
3. Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 5. 9. 2017 č. j. 855 209 5618/48091-SA, připojeným posudkovým spisem žalobkyně vedeným u Okresní správy sociálního zabezpečení v Karviné, posudkem PK MPSV ČR – pracoviště Ostrava ze dne 11. 4. 2018, lékařskou zprávou Fakultní nemocnice Olomouc – traumatologické kliniky MUDr. P. Z. ze dne 29. 5. 2018 a posudkem PK MPSV ČR – pracoviště Brno ze dne 11. 10. 2018 a poté dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
4. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového spisu žalobkyně vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobkyni byl přiznán invalidní důchod pro invaliditu I. stupně od 1. 2. 2014. Tento invalidní důchod jí byl od 12. 3. 2016 odejmut, avšak následně byla žalobkyně posouzena dne 9. 9. 2016 PK MPSV ČR se závěrem, že invalidita I. stupně u ní trvá nepřetržitě nadále. Dne 20. 3. 2017 byla u žalobkyně provedena mimořádná kontrolní lékařská prohlídka posudkovým lékařem OSSZ v Karviné se závěrem, že u ní nejde o invaliditu I. stupně, neboť rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV., oddíl B, položce 6c, podle které byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 30%. Na základě tohoto posudku žalovaná rozhodnutím ze dne 7. 4. 2017 žalobkyni invalidní důchod odňala od 12. 5. 2017. Proti tomuto rozhodnutí žalobkyně podala námitky a v rámci řízení o jejich námitkách byl vypracován posudek lékaře ČSSZ – pracoviště Ostrava dne 31. 8. 2017, který se zcela ztotožnil s posudkovým závěrem OSSZ Karviná ze dne 20. 3. 2017. Následně žalovaná rozhodnutím ze dne 5. 9. 2017 námitky žalobkyně zamítla a potvrdila rozhodnutí ze dne 7. 4. 2017.

5. Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností, je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek PK MPSV ČR, která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., v platném znění. Z posudku PK MPSV ČR Ostrava ze dne 11. 4. 2018 krajský soud zjistil, že při jeho vypracování vycházela ze zdravotní dokumentace praktické lékařky MUDr. E. P. a jejího nálezu ze dne 25. 1. 2017, nálezu z pobytu v lázních Darkov od 11. 3. do 8. 4. 2016, z nálezu neurologa MUDr. J. Ž. ze dne 5. 5. 2016, RTG Th páteře MUDr. N. ze dne 12. 1. 2016, z nálezu z rehabilitace MUDr. P. K. ze dne 4. 7. 2017, z nálezu Fakultní nemocnice Olomouc – traumatologické centrum MUDr. J. K. ze dne 15. 5. 2017 a spisové dokumentace OSSZ Karviná. V posudku se mimo jiné uvádí, že žalobkyně byla při jednání komise přešetřena přítomným lékařem - ortopedem, přičemž na levé horní končetině byla zjištěna flekce v lokti 15-130°, zlepšená oproti předchozímu nálezu ze dne 9. 9. 2016. K datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí se jednalo u žalobkyně o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav po úrazu levé horní končetiny dne 2. 8. 2012, řešený opakovanými chirurgickými rekonstrukcemi. Subjektivně přetrvává bolest levého zápěstí; objektivně je rigidita ve smyslu pronosupinace, volární flexe je nemožná, hybnost prstů je volná a úchopová schopnost levé ruky je dobrá. Rozsah pohybu v levém zápěstí je významně nezměněn, je možno řešit artodézou. Rozsah pohybu v levém lokti je zlepšen a ve funkčním rozsahu, pravá dominantní končetina je bez postižení. Uvedené zdravotní postižení žalobkyně posudková komise podřadila pod kapitolu XV., oddíl B, pol. 6c, kdy v rozmezí 30-40% stanovila míru poklesu pracovní schopnosti 30%. K tomu posudková komise dodala, že zdravotní stav je v levém lokti zlepšený a na omezení hybnosti levého zápěstí se žalobkyně v součinnosti s pravou horní končetinou adaptovala. Podle uvedeného posudku tedy žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí nebyla invalidní ve smyslu ust. § 39 odst. 1 zák. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů.
6. S uvedeným závěrem PK MPSV ČR ze dne 11. 4. 2018 žalobkyně nesouhlasila a namítala, že u ní nedošlo ke zlepšení hybnosti lokte a funkce celé levé horní končetiny. Odkázala na lékařskou zprávu Dc. MUDr. I. Č., Ph. D. ze dne 16. 5. 2018, podle které u ní k žádnému zlepšení zdravotního stavu nedošlo. Krajský soud proto vyžádal lékařskou zprávu od Fakultní nemocnice Ostrava – traumatologické kliniky a následně požádal o vypracování srovnávacího odborného lékařského posudku PK MPSV ČR – pracoviště Brno. Podle posudku této komise ze dne 11. 10. 2018 se u žalobkyně jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav s těžkým funkčním postižením po zlomenině v oblasti dvou kloubů – loketního a zápěstního. Přetrvává u ní těžké omezení funkce levé končetiny pro manipulaci s předměty, středně těžké omezení hybnosti loketního kloubu, prakticky rigidita (znehybnění) v oblasti předloktí, kdy jsou přítomny svalové atrofie v oblasti paže i předloktí a výkon některých denních aktivit je výrazně omezen. Jedná se o funkční postižení po úraze horní končetiny uvedené v kapitole XV., oddíl B, pol. 6c, příl. k vyhl. č. 359/2009 Sb., v níž je pokles pracovní schopnosti uveden v rozmezí 30-40%. Podle této položky stanovila PK MPSV ČR v Brně pokles pracovní schopnosti žalobkyně 35% s tím, že přestože se u ní jedná o celkem stabilizovaný stav s jemnou progresí zejména artrotických změn v postižených kloubech, je plná adaptace na toto postižení pro nepříznivé postavení levé horní končetiny vyloučena. Zdravotní stav žalobkyně nelze

podle PK hodnotit dolní hranici uvedeného rozmezí poklesu pracovní schopnosti se zřetelem k tomu, že je omezena nejen pro těžkou fyzickou práci, ale např. i pro práci v administrativě, protože nepříznivé pronační postavení levé horní končetiny s omezenou hybností v loketním kloubu a nehybností zápěstí povede k obtížím např. při psaní na klávesnici, které sice nebude plně vyloučeno, ale povede k obtížím a bolesti při delší práci. Rovněž i další jemná práce, u níž je nutná součinnost obou rukou, bude problematická. PK MPSV ČR tedy uzavřela, že k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí 5. 9. 2017 byla žalobkyně invalidní v I. stupni.

7. Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu. Přitom dospěl k závěru, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí byla nadále invalidní, přičemž šlo o invaliditu I. stupně. Podle ust. § 39 odst. 1 zák. č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů, je totiž pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%. Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49%, jedná se o invaliditu I. stupně, jestliže poklesla nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu II. stupně a jestliže poklesla nejméně o 70%, jedná se o invaliditu III. stupně. Pokles pracovní schopnosti u žalobkyně činil 35% a tento závěr jednoznačně vyplývá z posudku PK MPSV ČR – pracoviště Brno ze dne 11. 4. 2018. Tato posudková komise se ztotožnila s posudkem PK MPSV ČR – pracoviště Ostrava v tom, že se u žalobkyně jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav uvedený v kapitole XV., oddílu B, pol. 6c, příl. k vyhl. 359/2009 Sb., v platném znění, nicméně pokles pracovní schopnosti žalobkyně nehodnotila dolní hranici této položky, ale střední hodnotou procentního rozmezí poklesu pracovní schopnosti, tj. 35%, což odůvodnila zejména omezením žalobkyně nejen pro těžkou fyzickou práci, ale i pro práci v administrativě, pro kterou má žalobkyně odpovídající vzdělání. Toto hodnocení zdůvodnila také tím, že se u žalobkyně sice jedná o celkem stabilizovaný stav, avšak plná adaptace na postižení levé horní končetiny je vyloučena, čemuž korespondují i poslední lékařské nálezy. PK MPSV ČR v Brně posuzovala zdravotní stav žalobkyně a pokles pracovní schopnosti ve složení z posudkového lékaře a dalšího odborného lékaře – ortopeda, tedy lékaře z oboru nemocí, která je dominantní v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobkyně.
8. Jelikož u žalobkyně k datu 5. 9. 2017 šlo o I. stupeň invaliditu, krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 1 s. ř. s. napadené rozhodnutí žalované pro vady řízení zrušil a věc jí vrátil k dalšímu řízení. Žalovaná v průběhu dalšího řízení bude vázána závazným názorem krajského soudu, a to že žalobkyně je nadále nepřetržitě invalidní v I. stupni.
9. V souladu s ust. § 60 odst. 1 s. ř. s. byla žalovaná zavázána k zaplacení nákladů řízení žalobkyni v celkové výši 7 800 Kč představující náklady právního zastoupení žalobkyně advokátem v rozsahu 6 úkonů právní služby po 1 000 Kč a 6 režijních paušálů po 300 Kč, v souladu s ust. § 7, § 9 odst. 2 a § 13 odst. 4 vyhl. č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 22. listopadu 2018

JUDr. Petr Indráček

samosoudce